

Transkribering:
BAKOM BOKHYLLAN Podd #27
Märkliga, unika och uråldriga böcker,
och hur de används i ny forskning

-Bakom bokhyllan.

Anslag, blandade röster:

- Den här boken är tryckt 1473. Du ser att det är väldigt bastant pärm. Är det trä liksom? Det är trä i de här liksom, försöka att återge djuren som de faktiskt såg ut så det kan även sådana här egendomliga figurer dyka upp. Någon slags fisk-människor, Ja, någon fisk-monster.

- Stoppa pressarna! och så kan man se hur han liksom ritar pil in här. Här ska det vara, dem har ben och när de fortsatte att trycka då den här boken från 1605 så är paradisfågeln med. Med ben, ja.

Musik

Pgm-ledare:

Databaser, e-böcker, Open Science, direkt tillgång till den allra nyaste fräckaste forskningen. Ja, dagens forskningsbibliotek de är så mycket mer än bara dammiga gamla böcker. Men det betyder ju inte att det inte finns några dammiga gamla böcker också. I dagens avsnitt av Bakom bokhyllan ska vi längst ner längst in i biblioteket för att titta på några av de äldsta och märkligaste böckerna som vi har. Vår Vergilius ner i mörkret är bibliotekarien doktor Leif Friberg. Men vi ska luras upp i paradiset av Emilie Wellfelt som är postdoktor i historia som med hjälp av gamla vetenskapsböcker undersöker den indonesiska paradisfågeln historia och betydelse.

Jag som pratar heter Karl Edqvist och nu beger vi oss.

Vart ska vi nu?

Leif Friberg:

Nu ska vi till. Jag har två olika raritetskammare där våra äldre böcker är placerade och ska vi in här på plan 3. Där vi har de böckerna som tillhör Stockholms högskola. Alltså Stockholms universitet. Tror aldrig jag har varit här. Nej.

Aha.

Ja.

Pgm-ledare:

Det luktar liksom speciellt tycker jag när man kommer in på de här ställena.

Leif Friberg:

De luktar bibliotek.

Ja, men det alltså det kan ju lukta lite olika.

Det är en kombination av materialet i böckerna.

Vad är det för typ av pärmar.

Men det är mycket liksom skinn eller vad är det för något?

Ja, de är äldre böckerna de är ju ofta kalvskinn. Eller pergamentband. Sen är det ju väldigt bra papper. Lumppapper alltså av bomull.

Det är ofta mycket mycket bättre hållbarhet på de äldre böckerna. Det tänkte jag på när man läser liksom en pocket hemma så går sönder efter en genomläsning.

Men det har också att göra med limningen.

Jag heter Leif Friberg. Jag är inte lika gammal som böckerna men jag har jobbat ganska länge här på Universitetsbiblioteket. Sen, jag tror 1986. Sedan har jag vart ifrån som de säger men inte så långt. Jag har varit doktorand på Litteraturvetenskapliga institutionen. Sedan har jag återvänt hit. Just de här äldre samlingarna. Första vändan jobbade jag med dem en period på 90-talets första hälft sen som sagt och så påbörjade jag min doktorandutbildning. Sen kom jag tillbaka till biblioteket och gjorde andra saker och sedan några år tillbaka har jag haft förmånen att återvända och jobba med de äldre samlingarna. En del av arbetstiden.

Pgm-ledare:

Jag tänkte på det här. Vi gick förbi några jättestora röda tankar här. Vad är det för någonting?

Leif Friberg:

Ja, de har ju göra med säkerheten. I de andra bokmagasinen så har vi ju vattensprinklers.. Men det här är en gas då som om det blir. Utbyter en brandas med en viss temperatur så utlöses den gasen och den tar bort inte allt men en del av syret i luften. Då ska elden kunna släckas. Man ska förhoppningsvis om man är här inne kunna överleva. Att det finns kvar så mycket syre. Annars vore det farligt.

Elden dör men du överlever.

Pgm-ledare:

Finns liksom lite montrar och sådant här nere också med liksom vad som ser ut som bokmärken med en viss kristen prägel på.

Leif Friberg:

Ja, den här montern har funnits sedan länge. Alltså det här magasinet det går tillbaka till 1983. Det var då man byggde och invigde den här nya byggnaden. Då kunde man skapa de är bokmagasinen med den här typen av raramaterialet. Den här montern hänför sig till avdelning som står här som kallas för BVB. Det är en förkortning för Cecilia Beselin von Braun. Det var hennes privatbibliotek alltså som hon skänkte till högskolan.

Vid avlidelsen?

Jag tror att hon hade dött.

Det är ganska typiskt för högskolans samlingsuppbyggd gick till. Man fick väldigt mycket olika typer av donationer. Även från privatpersoner.

Pgm-ledare:

En stor del av bibliotekets boksamlingar står i magasin på två våningsplan undrar Frescatibibliotekets entré. De äldsta, unikaste och mest värdefulla böckerna står i två klimatanpassade magasin. Det handlar om böcker ända tillbaka till 1400-talet då den europeiska boktryckarkonsten uppfanns av Johannes Gutenberg.

Även vissa exemplar är helt unika. Till exempel en encyklopedi som kung Erik den fjortonde klottrade i under sin fångenskap på 1500-talet.

Stockholms universitet är ju ett relativt ungt universitet som grundades som högskola 1878. Men de här böckerna är ju mycket äldre än så, så när högskolan grundades behövdes böcker och man gick då ut med ett upprop för att få in donationer.

Leif Friberg:

Då fick Stockholms högskola ett antal, fr.a. tre stora donationer. En från Kungliga Biblioteket i Köpenhamn. En från Svenska Akademien och ett från. en donation från Christiania universitet i Oslo. Man kan säga att det är liksom grunden för de äldre samlingarna som är kopplade till Stockholms högskola och Stockholms universitet. Så att där fanns det då även äldre böcker.

Det är liksom inte bara från 1870 och framåt här?

Nej, det är från inkunabeltiden alltså. Innan 1500. Även böcker i viss utsträckning från 1800-1900-talet som liksom kan vara mera sällsynta av andra skäl.

Trailer:

Bakom bokhyllan, allt utom boktips.

Leif Friberg:

Något som vi fortfarande har i våra samlingar det är ju doktorsavhandlingar. Vi har en liten samling. Sådana här samlingar finns på nästan alla större forskningsbibliotek av äldre avhandlingar. De brukar vara i sådana här kapslar.

Inpackad som i ett paket liksom.

Det är den här äldre tidens dissertationer som man sade. De var ju väldigt få sidor. Det är inte som dagens avhandlingar.

Den här lilla skriften ser ut som en pamflett liksom. Det är en avhandling alltså?

Ja. Och sen var det en helt annan typ av system. Det var ganska vanligt att det var handledaren, treses, som också var ordförande för disputationen. Att det var den personen som hade skrivit avhandlingen. Så den här respondenterna, alltså studenten, som skulle bli doktor, det handlade inte om att man skulle skriva något originellt utan det man lade krutet på det var försvaret av själva avhandlingen alltså. Den retoriska färdigheten.

Det är väldigt annorlunda mot idag.

Ja.

Det finns ju kvar det momentet att du ska försvara din avhandling på ett övertygande sätt. Det fanns alltså professorer som, det kunde vara en bra inkomstkälla. Att skriva dissertationer.

De fick betalt?

Så att, ja.

Det systemet levde det kvar till in på 1800-talet. Då blev författarna riktiga författare så de var tvungna att skriva en längre text.

Men detta var alltså äldre än 1800?

Ja.

Avhandlingar mellan 1746 till 1752 i just den här kapseln. Musik Jag tänkte vi kan titta på en av våra äldsta böcker.

Musik

Leif Friberg:

Böcker tryckta före 1500 brukar man kalla inkunabel. Det betyder vagga och det hänsyftar på boken barndom. Gutenberg kom i mitten av 1400-talet. Jag tror 1452, tror jag han gjorde den här bibeln. Alltså en tryckt bibel.

Gutenbergs uppfinning det var ju det var ju att han använde lösa typer av metall.

Här står det då 1473.

Ja, det är alltså en inkunabel. Vi väl ungefär kring tjugo inkunabler, tror jag. Tänkte vi skulle titta på den här.

Du ser dem är ganska stora, ganska tung. Förpacka i en speciell låda för att ska.

Men det här är på många sätt en typisk inkunabel.

Du ser att det är en väldigt bastant pärm.

Är det trä?

Det är trä.

Det var vanligt att man hade träpärmar vid den här tiden.

Den är nästan 1 cm tjock.

Ja, som är klätt med skinn då.

Här ser du också att det har suttit spännen.

Vad hade man det till?

För att hålla boken helt stängd.

Man låste inte det liksom?

Nej, inte med nyckel med det var att den skulle vara en sluten bok för att inte skulle komma in saker som inte ska vara där. Här ser du att ryggen har lossnat. Det kallas för upphöjda bind det kan man se på en del äldre bokband när det finns skinn här också på ryggen så ser man att det finns en upphöjning.

Här ser du också, den är ju dekorerad den här.

Något slags mönster.

Vad var det här för bok?

Augustinius. Om gudsstaten. Den här boken är tryckt 1473. Och boktryckaren är Peter Schöffer. Han var assistent då till Gutenberg.

Här ser det ut som om någon har klottrat lite på senare år. Är det okej?

Ja, nej men det är inte någon som gjort det här på biblioteket utan de här böckerna har ofta en lång. Man brukar kalla för proveniensen alltså en bakgrund. De kan ha haft tidiga bokägare. Kan vara ett antal innan de kommer till oss. Det är ganska vanligt att man kan hitta spår av tidigare användning, anteckningar och namnteckningar och sådär.

Spännande om det är någon känd person som har ägt eller.

Ja, vi har några sådana.

Här ser du en stämpel då. Den här tillhör ju då den här donationen som kom från Köpenhamn.

Snällt av dem.

Jag tror att det var en dubblett. Det står väl dubblett.

Ja.

Något som är väldigt typiskt för böcker, de tryckta böckerna i bokens barndom, det är att de inte har några titelsidor. Det hade man inte kommit på att man skulle ha helt enkelt.

Nej, just det det är bara rakt in på texten. Pang bom.

Vilket också gör att det är inte alltid böcker har sådär specifika titlar. För det fanns inga uppgifter om det här. I det här fallet visste man att det var Augustines gudssat.

Vad som också är typiskt för inkunabler är att de liknar ju handskrifter väldigt mycket. Det hade inte utvecklats sig egentligen här i den tidiga boktryckarkonsten någon egen estetik för de tryckta utan man utgick från hur handskrift hade sett ut. Och gjorde dem på ungefär samma sätt.

Det är en ganska snirklig text.

Och sen efter hand är det vanligt att man har målat på såna här dekorationer. De kan vara mer eller mindre utstyrda så. Den här är inga bilder direkt men den har sådana här anfänger alltså man gör begynnelsebokstaven i vissa stycken större. Det är då tillmålat efterhand, så det är inte tryckt.

Du ser en hand som pekar där också. Det var också ganska vanligt. Man gjorde på det sättet.

En liten minnesgrej. Anteckningar.

Jo, det är ganska vanligt.

Det är också väldigt stora marginaler. Mycket text och lite vitt..

Det var för att man skulle kunna göra små tillägg och anteckningar. Det har att göra mycket med våra handskrifter. Våra handskrifter då fanns ju liksom bara ett exemplar inåt klosterbibliotek. Så kom det dit någon munk kanske från ett annat ställe och skriva hela boken och sen kunde man då utvidga den här med sina egna kommentarer. Lite som man nu kommenterar på internet.

Pgm-ledare:

En dum fråga då. Om detta var en av de äldsta böckerna. Vilken är den nyaste boken i den här samlingen?

Kan de komma in nya böcker eller?

Leif Friberg:

Jo, undantagsvis om boken på något sätt har. Är intressant. Av något skäl.

De har ju lite här.

Det är ju ganska fint sällskap att hamna här. Ja, det är det ju.

Vi har lite konstböcker här. Den här lilla. Här står det lite nyare böcker. Den här Warhol-boken ser ny ut. Det är för den är lite ovanlig, kanske har kommit i begränsad upplaga.

Annars har vi en hel del från 1900-talet. Vi har liksom en samling här borta med skönlitteratur. Originalupplaga ifrån av Artur Lundkvist Gunnar Ekelöf, finlandssvenska Gunnar Björling.

Musik

Pgm-ledare:

Är man inte rädd att ha sönder när man sitter och bläddrar i något så gammalt eller hur känns det?

Emilie Wellfelt:

Jag blir mera så här, jag får liksom lite högre puls och känner mig lite svettig. För att det är så häftigt att det liksom för jag tänker att det har med min bakgrund av studiet av historia i andra kulturer. Där har man ju en verklig känsla för det här med föremålet och var föremålet har varit med. Om man går till Livrustkammaren. Det är sådär kungens blodiga skjorta.

Sådana här skjortor hade kungar förr i tiden. Det är ju en sak. Men att se verkligen den kungens blodiga skjorta eller just det här exemplaret har, ja men den och den tittat. Ja, det har något speciellt. Det här har något speciellt med sig.

Pgm-ledare:

Ja, det här är alltså någon som har suttit nere i kammaren och läst. Nämligen Emilie Wellfelt. Hon är postdoktor i historia men forskar tvärvetenskapligt med antropologi. Alltså läran om människan.

Just nu håller de på med ett forskningsprojekt om paradisfåglar och handeln och dessa.

Emilie Wellfelt:

Paradisfåglar de kommer ifrån Nya Guinea och lite runt där och det finns några också precis på Australiens nordkust. Men de började att exporteras. Till Europa kom i början av 1500-talet. Inte då som levande fåglar utan som fågelskinn. Redan innan det när portugiserna erövrade Malacka 1511. Då fick de en bas i Sydostasien. Så började de rekognosera. Vad kan man göra för business här. Det dem verkligen var intresserade och som de visste från början det var att de vill in i kryddhandeln som jättestor. Det var väldigt höga värden på kryddor som ändå var ganska så lätta att transportera och sådär. Spanjorerna och portugiserna de ville ta sig in i den här väldigt värdefulla handeln och det var där den första världsomseglingen Magellan-expeditionen. De gav sig ut för att det var spanska kronan som ville komma och kryddöarna. För precis som med paradisfåglarna som bara finns på ett litet begränsat ställe så var det vissa kryddor som muskot och kryddnejlika som bara finns på några få öar i östra Indonesien. Så det var jättevärdefullt från ett litet ställe och så som man vill komma åt att ta sig in i en handel som redan existerade. Så att 1511 så finns det rapporter om att från Bandaöarna där muskotnöten växer och där den handlades från där handlar man också med fåglar. Det mest värdefulla var paradisfågeln. Det var i den muslimska världen som man använde den som en plym som man satte i sin turban.

Som prydnad. Som medaljer. Man får det som en utmärkelse. Då får du en riktigt fin plym att sätta i din huvudbonad.

Det var en statussymbol.

Precis.

Sedan kom de till Europa och man blev medveten om att de fanns i den kristna världen.

Då började man tolka dem och tänka vad är det här. Eftersom de då inte var levande fåglar utan de var ju liksom tillfixade för att kunna funka som en plym. Så hade man tagit bort vingarna och fötterna och också skallbenet faktiskt så att det var liksom en torkad fågel. Man såg att det var en fågel som hade en fantastisk guldgul stor stjärtplym, som hanarna har. De hade under en period av året, under parningstid, när de leker så har dem sådana fantastiska fjädrar. Det är då man skjuter dem det för att det är de här snygga plymerna. Men man visste inte i Europa att de hade tagit bort vingarna.

Man trodde, vad fantastiskt den behöver ju inte flyga. Den hade inte fötter så den behövde aldrig sitta. Så då blev det en idé om att de kunde sväva omkring i luften och leva av nektar eller dagg. De levde av dagg i luften och det var bara när de så småningom dog så singlar de ner till marken och det var så man fick tag på dem. Jag tycker det är intressant att titta på den här etnoornitologin där människorna som lever i samma habitat som fåglarna. Vad har de för föreställningar och tolkningar av fåglarna.

Då har jag jobbat på Aroöarna. Jobbat i ett projekt som handlar om spridningen av islam under tidig modern tid Och då jobbade jag på en ö där den östligaste moskén i världen fanns. Var så långt öster ut som islam kom då under 1500-1600-talen.

Då var den här handeln med paradisfåglar en viktig del av detta. Därför att var så attraktiva i den muslimska världen. Så det var det som gjorde att jag höll på med det, varför kom islam till den här ön som ligger liksom den väldigt remote. En del i detta handlar om den här handeln med fåglar. Inte bara paradisfåglar utan det var andra fåglar också men paradisfåglar var väldigt viktig del som också fick en religiös tolkning. Magellanexpeditionen, den första världsomseglingen, när de kom tillbaka till Spanien så blev de intervjuade och en sak som de berättar som var väldigt intressant för han som intervjuade för han hade kopplingar till kyrkan, det är att muslimerna är använt paradisfågeln. För att förklara för de härskarna på kryddöarna om vad paradiset är. För de menade att de levde, när svävade kring där i luften och inte behöver göra någonting inte ens liksom flaxa med vingarna så är du i paradiset.

Musik

Pgm-ledare:

Ska vi gå ner till plan 2?

Leif Friberg:

Ja. Då tar vi väl tapparna igen eller och fortsätter nedåt.

Väldigt mycket liksom gångar och böcker här nere alltså. JO.

Jag kan gå här i sömnen för jag har. Slår min hemliga kod.

Jag kollar inte.

Ja, då är vi nu här nere.

Pgm-ledare:

Nu här allra längst ner i biblioteket finns ett urval av de äldsta och ovanligaste böckerna från

Vetenskapsakademiens bibliotek. Ett par av dem är inkunabler. Ja ni minns böcker från 1400-talet. Och sen finns böcker fram till och 1800-talet. Böckerna flyttades hit 1983. Alltså när Frescatibiblioteket byggdes. Det är inte helt lätt att hitta bland böckerna inte ens om man är en rutinerad bibliotekarie som Leif Friberg.

Vad är det du letar efter?

Leif Friberg:

Det är Vetenskapsakademiens första bok.

Nämligen?

En Linnébok.

Den ska ju stå på

Linnés...

Jag skiter i den. Vi tar en fågelbok. Ja, köra på den.

Det var den här jag tänkte på.

Också en rejäl bok.

Ja. Det är det. Författaren heter Conrad Gessner. Han är väldigt viktig för han var den första som beskrev fåglarna som de såg ut. Det tog ett tag innan man tyckte att det var nödvändigt. Nej, men man hade ju. Problemet var att man ofta inte utgick från hur de faktiskt såg ut utan mer kanske hur de hade varit beskrivna. Man utgick från tidigare avdelningar väldigt mycket. Så man gick inte ut i naturen och tittade på de facto hur fåglarna såg ut. Men Conrad Gessner anses vara, han gav ganska många böcker. Inte bara fåglar utan allmän beskrivningar av olika djur, däggdjur och fiskar.

Det här är Vogelbuch från år 1600.

Den här fågeln ser lite galen ut.

Ja, fast det är frågan om det. Det är nog mer som dekoration tror jag.

Ser ut som en jätteenorm fågel.

Alltså även om Gessner nu hade realistiska ambitioner så Gav han ändå ett visst utrymme för fantasin helt enkelt.

Jag är liksom ingen fågelexpert, jag kan inte gå i det godo för hur pass realistiska de här fåglarna är.

Vilket också är ganska typiskt i de här liksom försöken att återge djuren som de faktiskt såg ut så kan hända sådana även så här egendomliga figurer dyka upp.

Det någon slags fiskmänniskor. Ja.

Fisk-monster. Och sen står det då. Angivelse var man har hittat dem här. Var någonstans.

Man trodde liksom att det här fanns.

Man hade liten annan bild på det där vad som fanns. Världen höll ju fortfarande på att upptäckas. År 1600. Så man visste inte riktigt var som fanns.

Det här ser ut som en munk med fiskkropp. Ja.

Det är som någon slags fiskman mer så.

Han har någon slags inbyggd slängkappa.

Litet exempel på en kattfisk.

Ja, alltså det är ganska typiskt att de lever i havet. Det var ju liksom, det var ännu okänt. Vad fanns det? Det är fortfarande så att vi kanske inte riktigt vet vad som finns liksom längst ner i djupen för vi kan inte utforska det på något bra sätt. Då skapades det mycket fantasier och föreställningar om konstiga djur som fanns där nere i havet.

Väldigt märkligt att man blandar liksom sådant här som är direkta avbildningar av en fågel och sen.

Trailer:

Bakom bokhyllan, allt utom boktips.

Pgm-ledare:

Ja, det är ju rätt konstigt det här med vetenskapshistoria att det fritt fram gick att blanda djur och fåglar man sätt i verkligheten med rena påhitt och fabricerade monster. Så vad kan då en nutida forskare få ut av det här? Vi återvänder till Emelie Wellfelt som i sin forskning av paradisfåglar både tittar på lokalbefolkningen, hur de berättar sin muntliga historia om fåglarna men också vad det står i gamla böcker.

Emilie Wellfelt:

Då har jag tittat på utvecklingen av ornitologin. Hur man inom ornitologin eller det som blev ornitologi, inom vetenskapen, västerländsk vetenskap tolkade och började systematisera de är paradisfåglarna. Jag tittar på några böcker här som är sådana standardverk från 1600-talet som alla, det fanns inte så mycket böcker, så att den var så viktiga. Det är liksom verkligen milstolpar. Idag bara skriver och publicerar man. Det blev bara kilometer men var så att när man gjorde ett verk så blev det någonting oftast. Om det var någon kvalitet i det så var det

väldigt viktigt. Så då har jag tittat på del sådana. Och. Då tycker jag att det är väldigt viktigt att liksom se och känna boken för att förstå hur denna används. Är det en pytteliten bok eller är det en stor foliant som Aldrovandi som kom ut 1599. Den här och det den illustrerar så det liksom så att jag tycker man förstår boken på ett sätt genom att ha sett den fysiskt och hållit i den fysiskt. Sedan är det inte några särskilda special-ex här som jag tittat på, men jag har varit på andra biblioteket där de har raraböcker och då till exempel så har jag tittat på en bok som Carolus Klusilus, som var en jättekänd vetenskapsman i Lejden som han skrev och den publiceras 1605. Då kan man se hans exemplar alltså. Då har han precis fått reda på att 1605 att paradisfåglar har ben. Så där är så här, stoppa pressarna. Då ser man hur man hur han har ritat hör med pilar och här ska det vara ben. Och så har han pressat in här och sen i senare alltså när de fortsatte att trycka den här boken från 1605 så är paradisfåglarna med.

Med ben?

Ja, med ben. Men då blir det att ha en sådan bok som verkligen är använd och som tillför mer än bara boken är helt fantastiskt. Men så har inte varit med just de här böckerna. Men de här har varit viktiga för mig och se för att förstå vad är.

Pgm-ledare:

Men är det inte liksom svårt. Förstår man ens vad det står i böckerna? Jag tänker vilket språk de är skrivna på? Knappast nutida svenska.

Emilie Wellfelt:

Nej.

De viktiga verken finns översatta. Men det är ändå viktigt att se var den ursprungliga formuleringen var.

Jag tycker det är jätteviktigt och ha de här böckerna fysiskt för att förstå dem. Alltså förstå de mera som objekt. Deras materialitet så att det är jätteviktigt för att förstå vad det var för bok. Och sen så brukar inte jag jobba så mycket när jag håller på med vad som står där. Jag brukar fotografera av viktiga sidor. Men det finns väldigt mycket digitaliserat. När jobbar med innehållet så. Efter att ha förstått vad det är för bok jag tittar i så brukar jag jobba med digitaliserade versioner av boken.

Om det sen är möjligt så är det väl bra om det finns transkriberat. För då kan man ju söka. Det är ju fantastiskt när det finns både en fysisk bok och så finns en digitaliserad version av denna fysiska bok. Så jag ser hur det faktiskt såg ut och sen så finns det en översättning.

Transkriberat och sen översätt. De lyckliga stunderna det är när man får en översättning där man har både originaltexten och översättningen jämna, parallellt, så att man kan titta på formuleringar. Och så här så här är översättningen. För ibland så är ordvalet så himla viktigt.

Musik

Pgm-ledare:

Hur ser du liksom på framtiden för den typen av samlingar? Mycket är väl digitaliserade redan men kommer det digitala ersätta mer och mer eller kommer alltid finnas liksom ett behov eller en lust av gamla boksamlingar?

Leif Friberg:

Jo, det tror jag. Digitaliseringen är viktig för att man kan då tillgängliggöra materialet. Sprida det till fler. Också för att skydda materialet så att det inte blir för slitet. Men jag tror att det i vissa fall som bör man titta på hur det ser ut rent konkret. Inte minst för bokhistorisk forskning.

Vi har också märkt att det alltid är vanligt att konstnärer kommer med förfrågningar hit. Få komma hit och titta på böcker. För man upplever ju, framför allt när det är kolorerade böcker så. Man upplever färgerna faktiskt på lite annorlunda sätt när man ser det original. Så att jag skulle säga att över huvud taget de här specialsamlingar tror jag har framtiden för sig förutsatt att dagens biblioteksledning vill satsa på det. För att tendensen är snarare att.

De stora forskningsbiblioteken har ju i och med att han satsat på så mycket olika databaser e-böcker så har man abonnemang på samma databaser. Alltså samma typ. Vad som kan särskilja de stora forskningsbiblioteken är just de här olika äldre specialsamlingarna. Det kan finnas väldigt olika typer av böcker som är, bara finns samlade på det och det biblioteket. Den här samlingen t.ex. är ju faktiskt i världsklass. Så det väldigt väldigt fina samlingar av den tidens verk som gavs ut inom naturvetenskap.

Musik

Pgm-ledare:

Du har lyssnat på det 27:e avsnittet av podden Bakom bokhyllan.

Medverkade gjorde Leif Friberg och Emelie Wellfelt.

Vi som gör podden är som vanligt Julia Milder, Urban Göransson också jag Karl Edqvist.

Besök gärna vår webbplats på su.se/bibliotek för fler avsnitt och information om avsnitt.

Om två veckor så tar vi an där vi slutade nu. Då ska vi nämligen gå på djupet av digitalisering av böcker. Lyssna då och hej så länge.